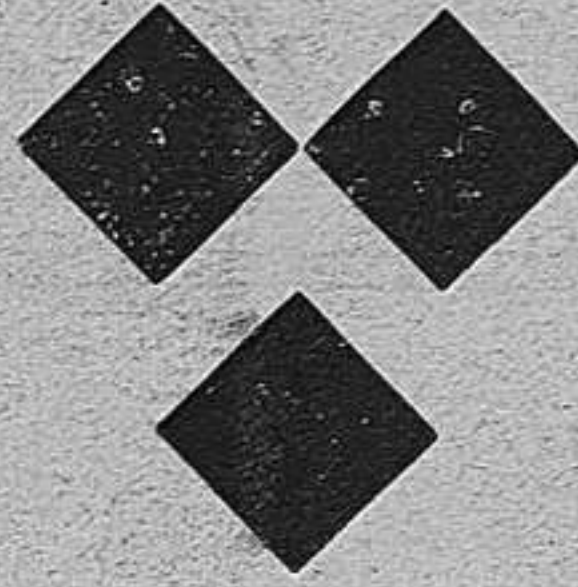

RENOVACIÓ

NUMERO EXTRAORDINARI

Teatre Mercantil - Cinema

FESTA MAJOR DE 1933

PRESENTACIÓ DEL «DIVO» DELS ESPECTACLES

HOLLYWOOD - REVUE

PROCEDENTS DELS TEATRES OLIMPIA I NOVETATS DE BARCELONA

DINAMISME

JOVENTUT

ALEGRIA

BELLESA

El millor espectacle de Banyoles

BANCO HISPANO DE EDIFICACION

Sociedad Cooperativa de Crédito

Avenida de Eduardo Dato, 14 (Gran Vía). - Madrid

(Edificio propio)

Teléfono 11.270

Apartado de Correos 590

La finalidad que persigue el Banco Hispano de Edificación, es la de proporcionar : : : : : **Casa propia**

A todos sus asociados

Un Capital a quien desee conseguirlo con el ahorro mensual de una cantidad insignificante, adecuada a la posición social de cada uno.

Una finca rústica que proporcionará, a quien la adquiera, la satisfacción de trabajar para él y para los suyos, labrándose un porvenir risueño, a la par que labra su misma tierra.

Dinero a comerciantes e industriales, para el mayor desenvolvimiento de sus negocios o emprender otros nuevos.

Dotes para os hijos con suma facilidad y por los mismos procedimientos que CASA PROPIA, UN CAPITAL, UNA FINCA RUSTICA, DINERO.

Socios inutilizados
PARA EL TRABAJO

Herederos de los fallecidos disfrutareis de la casa propia, una finca rústica o un capital, sin desembolsar una sola cuota, al sobrevenir el accidente o fallecimiento.

Aumentando la cuota ordinaria de 25 cts. por lote y por mes, queda el capital suscrito, íntegramente garantizado en caso de Invalidez o Muerte, sin pagar ninguna cuota más.

PARA MAS DETALLES **Banco Hispano de Edificación**
DIRIGIRSE AL : : : Sociedad Cooperativa de Crédito

MADRID: Avenida Dd. Dato, 16

BARCELONA: Caspe, 26

DELEGACION: GERONA, Progreso 25 2.º

Representante en Bañolas: Don Mariano Planas, San Martirián, 57

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

Redacció:
Plaça Turers, 17 - 2.^a
Administració:
Plaça de la Font, 5

SUSCRIPCIÓ. Banyoles 4'50
ptes. - Fora: 7'50 ptes. l'any.-
Número solt: 20 cèntims.-
Número atrassat: 25 cts.

Democràcia o feixisme

Amb aquests termes es va perfilant la propera lluita electoral per a Diputats a les Corts Espanyoles. Els noms de Sanjurjo i Calvo Sotelo, sonen un dia i altre també com a candidats preferents de les dretes monàrquiques que es preparen per a donar la batalla a la República i a la democràcia. A Catalunya, segurament que no veurem cap candidatura encarada de dret cap a la defensa i propagació d'una organització feixista, però les dretes catalanes, no ofereixen cap garantia pel manteniment d'una política democràtica i parlamentària. La Lliga, encara que els seus capdavanters fustiguin i blasmin els règims dictatorials, cal temer que si pervingués un triomf de les dretes reaccionàries espanyoles, seria desbordada pels partidaris d'instaurar un règim de força, i li mancaria l'energia i la convicció necessàries per oposar-se al capgirament total que sofriria la política a Espanya. No hem pas de parlar dels tradicionalistes, puix es sabut de tothom les seves simpaties i preferències pels governs absolutistes.

Cal que tothom mediti molt serenament, tot el mal irremeiable que indefectiblement ens vindria a sobre, en el cas de triomfar les dretes feixistes o aquelles que, mig per covardia mig per convicció, no ens garanteixen prou bé, la continuïtat d'una política basada amb la democràcia. Aquells esperits espantadissos que per diverses circumstàncies miren amb recel i desconfiança l'obra de la República, i que il·lusionats per les campanyes derrotistes dels enemics del règim republicà comencen a sentir una certa però vergonyosa benvolença per l'establiment d'una nova dictadura, que meditin serenament abans de decidir-se, que pensin amb molta detenció abans no es deixin arrosegar per l'esponjament del cor, que li fa veure clarianes on no hi ha mes que nebulositats espesses, perquè es segur de no fer-ho així, que creient senyar-se es treurà els ulls. Mireu cap a Alemanya, gireu els ulls cap a Itàlia, i trobareu dos homes, dos cervells, dues voluntats, que pensen i volen, prescindint en absolut del voler i del pensar de milions i milions de ciutadans, que com autòmats han d'obeir de bon grat o per força, allò que li plau ordenar Hitler o Mussolini. Mireu com dissimulada-

ment, hipòcritament, s'ajuden aquets dos homes, animats d'un orgull insaciabile que els mena a volguer imposar a tot Europa les seves concepcions polítiques i socials. I per lograr això no es deturaran davant de res, ni a sacrificar milions de vides humanes encenguent de nou per tot Europa una nova guerra, que seria irremissiblement la destrucció de la nostra civilització, i l'enfonsament de tots els pobles en la més espantosa misèria. Els que llegiu i us interesseu per la política estrangera heu vist ultimament quin sobresalt i quanta angoixa ha causat en tots els estats europeus la retirada d'Alemanya de la Societat de les Nacions astutament secundada per Itàlia, i nosaltres voldriem que penssiu que, si avui tothom tremola davant el perill d'una nova guerra, si aquest perill no augmentaria moltíssim, si en lloc d'ésser Espanya una República democràtica, fos un Estat feixista, servidors i escolanets com seriem de Hitler i de Mussolini. Un triomf electoral de les dretes espanyoles i catalanes, ens portarà irremissiblement, d'aprop o de lluny, a l'organització feixista, i això, avui, ens sembla clar, que vol dir tant, com que ens hi juguem no solament tot el que poguem posseir individualment, sinó tots els drets i tot el pervindre que com a col·lectivitat se'ns ofereix davant nostre, seguint la ruta d'un règim liberal i democràtic.

El feixisme es l'absorció i la mort de la voluntat popular. En la democràcia, la voluntat popular es l'ordenadora i rectora de tota la vida nacional. Dins la democràcia, son possibles tots els governs i tots els canvis de política mes convenients i necessaris per marxar sempre avant amb plena llibertat. La democràcia obra la porta a tots els camins i a totes les solucions que ordeni la veu del poble mitjançant el sufragi; el feixisme, ofega i posa barres infranquejables, a tot allò que no es l'exclusiva voluntat del dictador.

Qui vulgui ésser lliure i conservar la facultat rectora dels propis actes i del seu poble, optarà per la democràcia; qui tregui ànima d'esclau i es presti a renunciar tots els atributs que com a home i ciutadà li pertocquen, optarà pel feixisme. Ens sembla però, que la tria no es pas dubtosa.

Estampes de Festa Major

L'espectacle mes engrescador de tots els que ofereixen les vigílies de la festa major, es l'arribada de les parades. Uns quants dies abans de Sant Martí, la mainada ja sotja i vigila la plaça del Doctor Rovira, esperant amb ànsia el moment feliç i corprenedor per llurs il·lusions infantívoles, que apareixi la primera baluerna carregada de fustam i de ferramenta, i que després adornat degudament, formen les parades de caballets, pím-pam-pum, churreries i la «parada» clàssica on venen juguets de tota mena, i a preus molt diferents, segons sigui la bona fé o les aptituts de saber regatejar del comprador.

Al desembocar el primer infant, al sortir de l'escola, a la plaça del Doctor Rovira, dona el primer crit de joia i alerta. Ja hi ha una parada! Una cridoria entusiasta respon a aquest primer crit, eixit de les colles de marrecs que, seguien rerassegats comentan les incidències de les tasques escolars. Una volior d'infants s'apleguen tot seguit al voltant de la baluerna, o dels pilons de peces escampades per terra, esperant que les mans hàbils del firetaire comenci la construcció de l'armatoste que ha de constituir les delícies dels petits i ha de mantenir bocabadats durant llargues estones a la gent gran, els dies de la festa major. Les criatures perden molt fàcilment la noció del temps que va passant, embadalits pels seus comentaris sobre com serà la parada que veuen descarregada o que es va construint, o si tenen molts o pocs cèntims per gastar amb caballets i tantes altres tentacions que s'oferran als seus ulls cobejosos, amb contrast violent a la buidor de llurs butxaques. Per aixó no es rar el cas, d'oír tot d'una l'espetec d'una plan-

tufada que cau damunt les galtes molsudes d'un noi, i que li venta el seu pare o la seva mare, bó i escridassant-lo fort amb amenaces d'ataconar-lo de valent tot just arribats a casa, mentre el vailet fuig corrent en mig de l'astorament dels seus companys, que miren per tots costats temerosos de veure arribar a llurs familiars i de que toqui a un altre de la colla el torn de rebre una clatellada. Hom s'entera tot seguit del motiu de la plantufada tan impensadament vinguda, oint les murmura-cions de la mare, que es lamenta amb molta raó de que l'escudella està gelada, que son dos quarts de dues i el noi encara no havia anat a dinar. Qualsevol hi pensa amb l'antipàtica escudella, tinguent davant els ulls tot aquell bé de Deu de somnis i d'il·lusions que constitueixen les parades de la fira.

Peró amb clatellades o sense clatellades, la mainada ja no abandona mes ni un moment el seu lloc durant totes les hores que els queda d'esbarjo. Ells son la genuina representació del poble de Banyoles, que saluden i reben amb picaments de mans tots els que van arribant, disposats a plomar-los-hi els diners de llurs butxaques, que donaran ben generosament a canvi d'unes hores d'esplai i d'uns moments d'emoció que, ja saben per endavant que no han de fruir mes que una vegada l'any.

Després, ... ja ho sabem. Vindrà el brugit de la fira, on s'hi barreja els crits de la mainada, les rialles dels grans, la música pesada i carrinclona de les orgues dels caballets, i el só persistent i antipàtic que produeixen al desinflar-se les bufes de quinze cèntims, acompanyat del plor estrident d'una criatura a qui se li acaba de rebentar, tot just estrenada. — C.

Fàbrica de Cotilles Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou

Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

HA PARLAT L'ORACLE

Ha parlat l'oracle, i no ha passat res. Ja compendreu tot seguit, que, ens referim al senyor Francesc Cambó i Batlle. Totes les patums de la «Lliga» esperaven daleroses que parlés en Cambó, ben convençuts que, acabat de pronunciar el seu discurs el leader regionalista, tota la terra tremolaria, que la República es veuria irremisiblement perduda, Catalunya vibraria subjugada per les seves profecies i esmaperduda, es retria a les seves plantes com l'únic redemptor que ens queda per fer anar endavant la nostra Autonomia. Però, no solsament no ha passat res de tot aixó, sinó que, ni un trist comentari ha merescut el seu *famós* discurs, i ha passat com tantes altres coses sense pena ni glòria,

En Cambó, avui no pot convencer a ningú. El seu discurs de Terramar pronunciat entre el brunzir d'un avió i el roncar d'un motor d'auto—nou sistema inventat per la «Lliga» per atraure concurrència als seus actes polítics—es, com tots els discursos seus, un seguit de contradiccions que esborrona. Tenim davant nostre, el discurs tal com va publicar-lo «La Veu», i si volguessim fer un comentari a cada un dels apartats o paràgrafs en que està dividit, hauriem de menester totes les pàgines de «Renovació», per ésser innombrables les contradiccions que s'hi noten, entre el que diu, i el que ha estat i es avui encara, l'actuació de la Lliga Regionalista.

Ens fixarém únicament en dos punts. Comença dient que tot el secret de la força de la Lliga, està en que no han enganyat mai a ningú. I el cert alló que es realment cert, es que la Lliga no ha fet altra cosa que enganyar durant una bona colla d'anys a les masses catalanistes que eren el seu

suport. Engany, i engany i mig, fou el moviment d'aquella célebre Asambleta de Parlamentaris, promoguda i impulsada per la Lliga i el senyor Cambó que en aquell temps semblava que se sentia revolucionari contra l'estat central i contra la monarquia i que acabà acceptant una cartera de ministre; engany i estafa al poble català que sempre ha estat enemic de la guerra del Marroc, fou l'acceptar una cartera d'aquell govern dit Nacional presidit per en Maura, per salvar la monarquia després del desastre d'Annual; engany quan en Cambó, per aquietar als catalanistes que ja començaven a trobar intolerable la participació catalana al Govern de Madrid sense cap profit per Catalunya, digué que tenia l'Autonomia a la butxaca, i tornà de Madrid quan deixà d'ésser Ministre, amb les mans buides; engany, o ineptitut per la causa de Catalunya, posposada a alts negocis o conveniències, quan malgrat ésser tantes vegades Ministres, no pogueren lograr de la Monarquia tan servilment servida, ni unes simples delegacions per la Mancomunitat que s'ofegaba per falta de mitjans econòmics per desenrotllar-se; engany i traïdoria al poble de Catalunya, favorestant la dictadura d'en Primo de Rivera i abandonant covardement la Presidència de la Mancomunitat al furor anticatalà del dictador; engany i traïdoria al sentiment catalanista del nostre poble, estintolant fins a l'última hora la Monarquia, enemiga tradicional de Catalunya, i de la qual, ja sabien per pròpia experiència que res podia esperar-se'n; i el propi senyor Cambó quan abandona Catalunya, desentenent-se del catalanisme que l'havia fet gran, per anar a Madrid a fundar aquell célebre partit Centrista amb els senyors Honori Maura i Duc d'Alba, dos

Cafès del Brasil Bracafé

El millor. - El mes aromàtic. - El de mes rendiment. - Podeu adquirir-lo al

Forn de Sant Jordi

Pastisseria. - Queviures.

XOCOLATES TORRAS

els mes exquisits. - PLAÇA TURERS, 9.

enemics acèrrims de les llibertats de la nostra terra, quin qualificatiu mereix? Quin altre polític que es vol dir encara avui catalanista ha comés una deserció com aquella?

I després de tots aquets fets, encara ens ha de sortir el senyor Cambó, dient-nos que la Lliga no ha enganyat mai a ningú? Som massa grans ja per fer-nos mamar el dit d'aquesta manera. Aixó de que la Lliga no ha enganyat mai, unicament s'ho poden creure uns senyors del tarannà dels regionalistes banyolins, que tenen un catalanisme prou elàstic, per creure's que serveixen a Catalunya i poden continuar dient-se catalanistes, encara que vagin de bracet i pactin aliances electorals amb els enemics tradicionals de les nostres llibertats. Tots els vius necessiten dropos que els segueixin, però, de dropos, senyor Cambó, cada dia n'hi ha menys.

Haviem dit que ens fixariem en dos punts del discurs de Cambó, però, no ens hem mogut del primer i ens hem allargat massa. Per avui prou.

SNCB.

Forn de Pa de Càn "Bera"

Tomás Badia

Servei a domicili

Despatx: Turers, 171 Plaça República, 2 BANYOLES
Dipòsit de llevadura premsada marca DANUBIO
Carrer Mossén Cinto Verdaguer, 17

Ja veurem si serà així

Joaquim Pellicena, publicava a La Veu de Catalunya del dia 13 del mes que som, un article intítulat «La política catalana» del qual en copiem el següent paràgraf: «Catalunya necessita també elegir, el dia 17 de desembre, uns Ajuntaments amarats de sentit catalanesc .....»

No cal dir com nosaltres compartim aquesta afirmació del prohoms-regionalista. El catalanisme ha d'ésser la substància viva que ha d'animar a tots els partits polítics de Catalunya, puix que els que s'entestessin a volguer viure girats d'esquena a les essències catalanistes, ells mateixos es condemnarien irremissiblement a mort. L'últim Congrés celebrat pel partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, cloïa així mateix les seves tasques prenguent entre altres acords el d'afirmar i accentuar el catalanisme del partit, acord que haurà servit de lliçó, a tots aquells que portats per una miopia o incomprensió llastimosa, han mirat sempre amb menyspreu el catalanisme, i que volent-se-les donar d'esquerrans, els semblava que l'ésser i dir-se catalanista, era propi de gent de dreta i reaccionaris, però que no s'avenia pas gens ni mica amb els ideals de democràcia i llibertat.

Però, no es pas tot aixó el que ara ens interessa, ni el que ens ha mogut a escriure aquest comentari. El que volem fer, es manifestar els nostres dubtes sobre si els regionalistes banyolins que segueixen les inspiracions de l'òrgan regionalista, les seguiràn també en la questió que comentem. Ja ens agradarà de veure si la candidatura que patrocinarà el regionalisme local obeirà a aquest mot d'ordre incontestable i essencialíssim, o bé, si malgrat tot, es repetirà el fet lamentable i tristíssim que ens oferiren en les eleccions de l'any 1931. Tenim les nostres temences i que son ben fundades de que ara tornarem a veure sacrificat el catalanisme i l'història de tota una vida, pel desig incontenible d'intentar un triomf electoral sigui com sigui.

Ja sabem per llarga experiència, que no ha pas estat mai norma de la Lliga de sacrificar un guany electoral per mantenir amb puresa els seus principis polítics, sinó que ha estat sacrificat tot el que ha estat precis sacrificar, mentres i tant hagi fet possible de sortir triomfant un diputat o un trist regidor, mes. Es clar que aixó, no es pas contradictori dintre l'ètica política de la Lliga, amb que acabat de portar a cap les mes grans pasterades electorals, pactant aliances electorals que constitueixen veritables aberracions polítiques, pretinguin presentar-se davant el poble català com l'únic partit guardador de les velles àmfores on hi son servades immaculades i puríssimes, les essències del moviment deslliurador de la nostra terra. Els regionalistes—o sinó pregunteu-ho als de casa nostra—es creuen ésser encara les vestals que mantenen el foc sagrat de l'amor a la Pàtria catalana, que sense ells el foc s'apagaria, i congriant l'enuig dels deus en pervindrien les mes grans malvestats per la nostra Catalunya. Estàn tan convençuts de que son superiors a tots i a tothom, que tenen el dó d'infalibilitat per totes les coses, que no ens estranyaria gens ni mica, que en nom de Catalunya pretinguessin fer triomfar una candidatura electoral on hi vegéssim barrejats noms de persones partidaries de Lerroux amb altres de Gil Robles, units tots, aixó si, pel seu odi mortal a la nostra Autonomia.

Aquest serà, i no d'altre, l'Ajuntament amarat de sentit catalanesc que defensaràn els correligionaris del senyor Pellicena, i lectors assidus de «La Veu de Catalunya» per mes senyes.

VIRAI

Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES:

A GIRONA:

Tots els Dimarts.

Els demés dies.

Alvarez 10, segón.

S. Francisco 12, primer.

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans

GRAN CONFORT

Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.
Taxis per a excursions - (Garatge)

Caça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

PROGRAMA GENERAL

De les Fires i Festes que celebrarà la ciutat de Banyoles els dies 23, 24, 25, 26 i 27 d'Octubre de 1933

DIA 23 - Matí: a les dotze. TRITLLEIG GENERAL de campanes anunciant les festes.

Tarda; a les cinc. Distribució de bons als pobres d'aquesta ciutat als baixos de la Casa Consistorial, per l'Ajuntament.

A les sis, INAUGURACIO DE LA FIRA al Passeig de Prat de la Riba. Grans lluminaries als principals carrers i places.

Nit: a dos quarts de nou, SARDANES LLARGUES a la Plaça de la República, per la cobla «La Principal» de Banyoles.

DIA 24 - Matí: a les nou, CURSA CICLISTA organitzada pel F. C. Banyoles. (Detalls per programes especials).

A les deu OFICI SOLEMNE a l'Església de l'antic Monestir, en honor del Gloriós Sant Marià, Patró de la Ciutat, cantant-se una Missa Choral per la Capella de Música, amb Orquestra.

A les onze, SARDANES LLARGUES a la Plaça de la República, per les Cobles: «La Principal» de la Bisbal; «La Selvatana» de Cassà de la Selva; «Girona»; «Els Montgrins», de Torroella de Montgrí; i «La Principal» de Banyoles.

Tarda: a les dues, CONCERTS Instrumentals a les Societats «A. R. d'Esquerra» per «La Principal» de La Bisbal; «Círcol de Catòlics» per la «Girona»; «Lliga de Defensa d'A. I. C.» per «La Selvatana», i «Foment de C. i Sport» per «Els Montgrins».

A les cinc, Rosari i adoració de les relíquies del Sant a l'Església del Monestir.

A dos quarts de sis, SARDANES LLARGUES a la Plaça de la República, per les abans uomenades cobles. Sessions de Cinema Sonor i Varietats al «Salo Modern».

Nit: a les nou. Extraordinaries Funcions Teatral al «Círcol de Catòlics» i al «Mercantil Cinema».

A les deu, LLUITS BALLS de Societat a l'«Ateneu», «Lliga» i Sport, i d'Entada a la «Sala Ideal».

DIA 25 - Matí: a les onze, GRAN CONCURS DE SARDANISTES a la Plaça de la República, amb la cooperació de las cinc cobles, en la qual s'oferiran valuosos premis en metal·lic. (Detalls per programes especials)

Tarda: a les dues, CONCERTS a totes les Societats.

A dos quarts de sis, SARDANES LLARGUES a la Plaça de la República, per les cinc cobles abans esmentades. Sessions de Cinema i Varietats.

Nit: a les nou, Funcions Teatral al «Círcol de Catòlics» i al «Mercantil Cinema».

A les deu: LLUITS BALLS de Societat i d'Entrada.

DIA 26 - Matí: a les onze SARDANES LLARGUES a la Plaça de la República per les dites cobles.

Tarda: a les dues: CONCERTS a totes les Societats.

A dos quarts de sis: SARDANES LLARGUES a la Plaça de la República, per les cinc cobles esmentades, Sessions de Cinema i Varietats,

Nit: a les nou, Funcions Teatral al «Círcol de Catòlics» i al «Mercantil Cinema».

A les deu, LLUITS BALLS de Societat i d'Entrada.

DIA 27 - Matí: a les onze, SARDANES LLARGUES a la Plaça de la República.

Tarda: a dos de sis, Sardanes a la Plaça de la República, per la cobla «La Principal», de Banyoles.

Nit: a les nou, Balls de Comiat a les Societats.

Banyoles, Octubre de 1933.

La Comissió.

Notes: Durant els dies de la Festa podrà visitar-se el Museu Municipal «Darder», instal·lat als baixos de les Escoles Nacionals. - Per acord de l'Ajuntament, el mercat setmanal ha estat traslladat al dilluns, dia 23.

TRANSPORTS

J. Branyes Morera

BANYOLES:

C. Alvarez, 20 - Teléfono 7

GIRONA:

C. Barcelona, 17 - Teléfono 179

BARCELONA:

C. Rech Condal, 8-10 - Teléfono 19165

C. Diputació 176 - Teléfono 31081

Servei de Domicili a Domicili

a BARCELONA: Dimarts - Dijous - Dissabtes
a GIRONA: Diari; Dematí i Tarde.

Informació Local

«RENOVACIO» saluda ben cordialment als fills de Banyoles i forasters que vindran i honoraran els dies de la Festa Major, i desitjem que els sigui ben plaent i agradable l'estada entre nosaltres.

Turrans de totes classes

TOMAS TEIXIDOR Plaça de la República, 14

Divendres fou detingut per un guardia municipal, un vagabund que entrà dintre una de les pesqueres de l'estany emportant-se tot el que li feu mes goig.

Demaneu

arreu xocolate

Durant els dies de la Festa Major, la Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, únicament es podrà visitar el dia 25 el matí de 10 a 12 i la tarda de 5 a 7.

Las fotos que van intercalades en aquest número son obra del nostre apreciat amic i excel·lent fotògraf Vilarrubies.

FOTOGRAVAT

Antoni Martí

Avinyó, 19, pral. - Teléfono, 17047

BARCELONA

Després de la 3ª jornada del Campionat Amateur en les Comarques Gironines

El F. C. Banyoles cap-davanter de la Classificació,

Tres diumenges fa ja que dura el Campionat Amateur i l'onze local ha sapigut ja posar-se al davant de la classificació. Després del partit a Bescanó, en el que el F. C. Banyoles sucumbí per 4 a 1, els resultats aconseguits en el Camp de les Pedreres (7 a 0 amb el Port-Bou i 9 a 1 amb el Montgrí, a favor dels locals) fan preveure que el nostre equip ha tornat a posar-se en forma i que enguany pot aspirar molt bé al títol de campió. El partit que avui deu jugar-se a Roses té una trascendental importància ja que el Banyoles farà tots els esforços per tal de mantenir la posició en que es troba.

Esperem del Banyoles unes actuacions eficients com la dels dos diumenges darrers i que li han valgut un comentari de «La Rambla» dient «que el F. C. Banyoles té un equip temible i una davantera formidablement perforadora» i així podrà ésser un dels aspirants més directes al preuat títol de campió.

A continuació publiquem la classificació actual de campionat. Malgrat el que han publicat alguns diaris, nosaltres podem donar garanties de que la classificació veritable es aquesta, ja que si tenim en compte que el Girona no puntua,

els partits que es juguin amb dit equip tenen solament un caire amistós i hem de considerar-los, als efectes de la classificació com a no jugats.

Banyoles	— 3 - 2 - 1 - 0 - 17 - 5	4 punts
Bescanó	— 2 - 2 - 0 - 0 - 8 - 3	4 »
Anglès	— 3 - 2 - 1 - 0 - 9 - 4	4 »
Port-Bou	— 3 - 2 - 1 - 0 - 11 - 8	4 »
Olot	— 2 - 1 - 0 - 1 - 1 - 1	3 »
Cassà	— 3 - 1 - 1 - 1 - 7 - 8	3 »
Figueres	— 2 - 1 - 1 - 0 - 5 - 6	2 »
Roses	— 3 - 0 - 3 - 0 - 2 - 11	0 »
Torroella	— 3 - 0 - 3 - 0 - 2 - 15	0 »

Partits per la prop-venent quinzena

DIA 22 D'OCTUBRE

Roses — Banyoles
Olot — Anglès
Port-Bou — Girona
Bescanó — Cassà
Torroella — Figueres

DIA 29 D'OCTUBRE

Olot — Figueres
Girona — Banyoles
Anglès — Bescanó
Port-Bou — Cassà
Roses — Torroella — 0

EQUIP DEL F. C. BANYOLES

EL CINEMA

«Memòries d'una colegiala»

Tots portem amagat en la nostra ànima un desig d'evasió, una follia de sortir de la vida monòtona que menem i submergir-nos en un món totalment diferent al que vivim, on hi ha encara problemes per resoldre i conflictes complicats. És aquest món, que la novel·la i el cinema ha creat, plè d'encisos i meravelles; en ell s'hi viu d'una manera totalment diferent a la nostra i en ell trobem plasmats els ideals que en somnis hem imaginat i que en la realitat hem qualificat d'inassolibles. Per això l'estimem, per això el desitgem: Perque es un ideal.

Res d'estrany i ha doncs en que el cinema fidel reflex d'aquestes aspiracions, havent sapigut interpretar-les doblement—per la cura dels detalls i pel caire de somni que ja té—obtingui éxit entre la massa ciutadana i tractar de reproduir,

valguent-se dels seus poderosos mitjans, uns arguments que fóren, i són encara, la clau de la bona acollida de lí ha dispensat el públic.

Aquests són el comentaris que ens suggerí la pel·lícula «Memòries d'una colegiala» el dia que la veierem.

El luxe plana en la pel·lícula. Podriem dir que n'es el factor essencial. Tret d'això i de la interpretació de Sílvia Sidney no hi trovem res més digne d'esmentar.

Operetes

Segueixen el davasall d'operetes que ens arriben d'Alemanya. Totes tallades pel mateix patró tenen no obstant una certa originalitat que les distingeix i les classifica.

S'han presentat aquests dies a Banyoles «Dos cors i un batec» «Una vegada era un vals» i «No vull saber qui ets». Totes tres agradables.— CLAVELL

El Ball del Café Mercantil

Radiacions al marge

Hi ha per aquestes postals o ressenyes de balls unes frases fetes, unes oracions «standara» que són les que solen emprar els periodistes poc imaginatius. Nosaltres podríem sortir-nos del pas treient-les a reullir una altra vegada, però la nostra qualitat de no-periodistes—més ben dit, d'anti-periodistes—les refuta maquinalment. Potser no sorgirà de la nostra ploma cap ressenya bella ni tant sols original, però demanem al lector—o lectora—que ens ho perdoni en gràcia a la nostra consciència idealista.

Podríem encapçalar aquestes breus notes amb aquestes paraules «Preludi de Festa Major» i potser

Saló del Café Mercantil

cert, els obre de bat a bat les portes del Cel. Potser era el mosaic, potser la llum. Jo no sé que era, ni on era, però del que estic cert es de que hi era. El preludi de Festa Major, l'ambient inconfusible de la Festa Major planava per la sala, el veíem en tots els rostres. l'endevinàvem en el més petit detall, el percebíem en el fons del nostre esperit.

Fou una vetllada deliciosa. Amb ballables americans (no es tocà ni un tango i els pericons fóren comptats). Amb una mitja part «estupenda». Amb un final apoteòsic. Que volem que digui més: Música, dones, alegria, companyerisme, lleal, agafeu tot plegat, barrajeu-ho i us sortirà un «cock-tail» que tindrà els seus punts d'agre però que en conjunt estarà amarats d'una dolçor infinita.

Només ens resta felicitar al senyor Joan Duran per la seva bella idea bó i esperonant-lo per a que continui organitzant festes d'aquest caire, que tenen un sentit de germanor que no poden tenir altres balls locals, i que són l'alegria i la diversió de vells i joves.

C.

algú ens hauria titllat d'exagerats. No ho hem fet perquè no som amics de la truculència i ens estimem més dir les coses bó i demostrant-les que no pas fer frases altisonants. No obstant devem esmentar que en aquest ball s'hi respirava un aire de Festa Major. Potser era aquell vestit llarg que lluia aquella rossa d'ulls blaus. Potser era aquell coll enmidonat, que anava perdent el seu encarcament inicial, perquè rebia els efectes d'unes gotes de suor, i que emergia tímidament d'unes solapes d'americana. Potser eren aquelles velles, ai! aquelles respectables mares de família, futures sogres de probables gendres, que semblen fetes amb serie i adopten sempre aquell aire de santa resignació, de sacrifici crudel, que, jo n'estic

FABRICANTS!!

Si teniu una màquina averiada recordeu Taller Mecànic

PROPIETARIS!!

Al fer l'obra de vostres cases recordeu Taller d'Obres

de J. Geli Perpinyà

Pi i Margall, 30

BANYOLES

SI HI TORNEU...

Si hi torneu ens enfadarem de debó. Aixó ho diem per «El Banyolí». Els pobres diables que redacten l'esmentat quinzenal, acorralats com els tennim, incapaços com son de replicar a cap dels nostres articles, es valen d'anar recollint un troç d'ací i un troç d'allà, tot el que troben de petita anècdota o safareix, creguts ¡pobrets! que ens faran enfadar seriosament traient-nos de casilles. Aneu molt errats d'osques senyors regionalistes - catòlico - feixistes de «El Banyolí». Serieu deu vegades mes dels que sou i no ens farieu cap por. No podeu dir res, no podeu parlar de res, perquè políticament no sou ningú ni representeu concretament a ningú. El vostre catalanisme el teniu presoner i sacrificat a mans de la U. P. per conveniències electorals; pel mateix motiu, teniu sacrificat als tradicionalistes el vostre migrat republicanisme; i la vostra desastrosa actuació política, us veda de parlar de moltes altres coses, que si fossin lliures les planes del vostre quinzenal n'irien plenes.

Perquè vegeu el poc cas que fem de les vostres brometes, i a la vegada, per esplai dels nostres lectors que així es faran càrrec de tota la substància que conté la campanya electoral empresa per «El Banyolí», reproduïm aquestes ratlles que publicava en el seu número passat, ben convençuts que havia de mortificar-nos. Diu així: *Ni per l'un ni per l'altre*. Un aficionat al teatre, que es un dels molts socis d'Acció Catalana—no havíem quedat que no eren mes que sis?—que no estan d'acord amb les orientacions de don Amadeu, trobà ahir un amic que li recordà que el Poliorama representaven «Medea».

No hi puc anar—va dir el d'Acció Catalana—. He d'assistir a la reunió del partit. D'altra banda, que vols que et digui—continuà—, no estic per la Medea ni per l'«Amadeu»!...

Apa, que no rieu... No? Tant que es devia creure fer riure «El Banyolí». Ni amb triar els xistes té gràcia. Però, vaja, si prometen no tornar-hi mes, per aquesta vegada ja us perdonem. Som gent que ens fem càrrec de tot.

Molt agraïts

El nostre estimat amic Eusebi Isern i Dalmau, ha tingut la gentilesa d'ofrenar-nos acompanyat d'unes paraules ben amables i afalagadores per nosaltres, un exemplar del llibre que acaba de publicar intitolat «*Política Fiscal de la República*».

Amb una imparcialitat de criteri que l'honora i mirant-se les coses sota un punt de vista purament objectiu, l'amic Isern fa en el seu llibre un estudi de quina ha estat la política seguida per la República en materia Fiscal, donant compte de totes les lleis fiscals creades i fent-ne de cada una de elles una crítica breu, concisa, però que demostra abastament que l'autor domina maestrivolament les qüestions que tractar. Un dels esculls mes grans amb que topen aquesta classe de llibres que es el de fer-se pesats, el supera molt be Isern i Dalmau, amb la seva prosa llisquent i amable. En resum un llibre molt interessant per tots aquells que vulguin tenir coneixement de quina ha estat l'obra Fiscal de la República i de les repercussions que se'n deriven per la economia catalana i espanyola.

A nosaltres, no ens resta sinó, agrair profundament a l'amic Eusebi Isern i Dalmau la gentil ofrena, com a penyora de la sincera amistat que ens lliga.

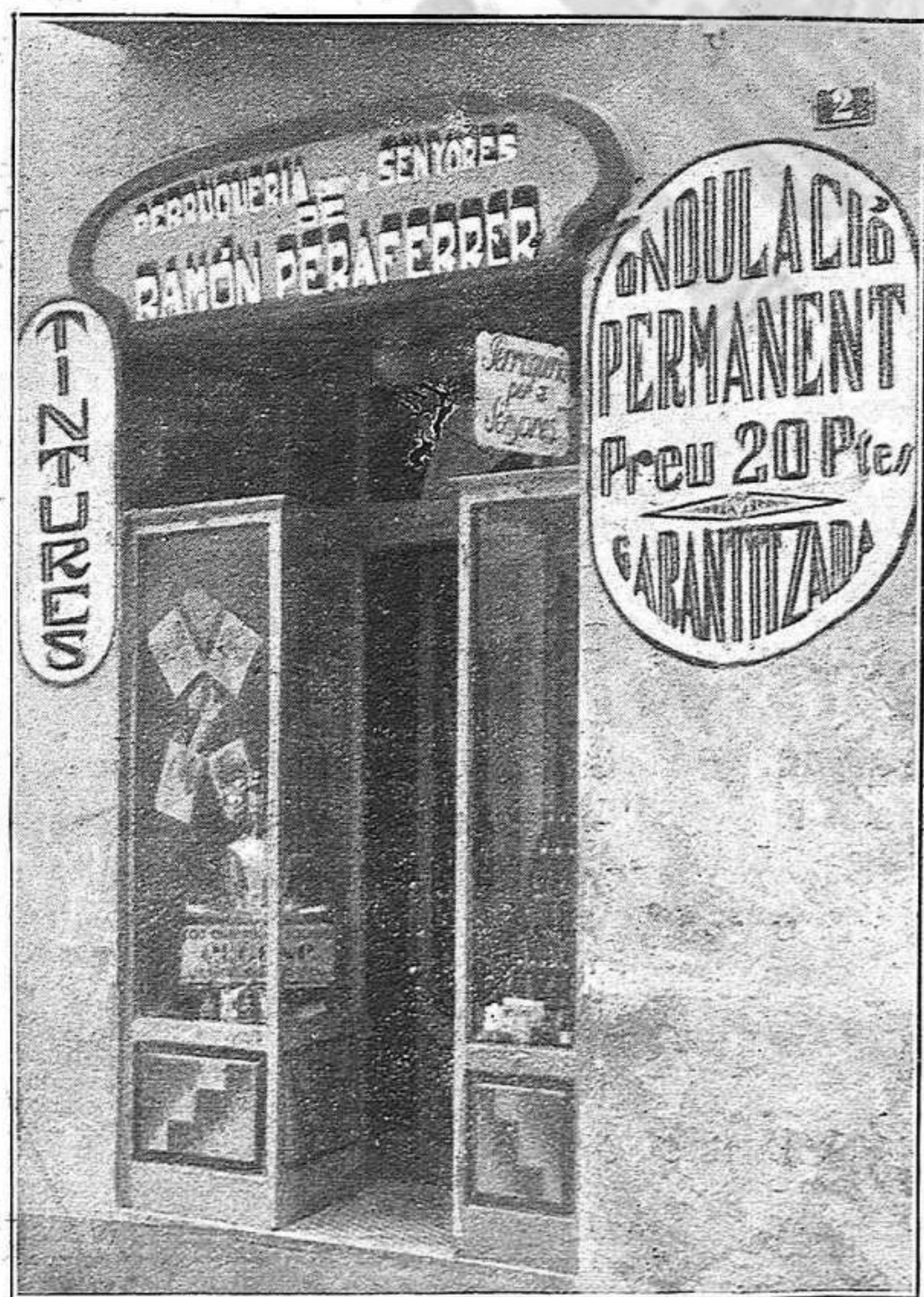
POLI CONSULTOR! MEDIC-QUIRURGIC

DE
Elisseo Jubert Malalties de les criatures —
— Malalties del cor i pulmons

Joaquim Jubert Malalties de la pell i de les cames—Cirugia
infantil - Cirugia ortopèdica (dels ossos).

Joan Jubert Malalties de l'aparell digestiu (païdor
budells, etc.) i de la nutrició. —

Plaça de la República (del Vi) 7, prals. Telèf. 205 GIRONA

Perruqueria per a Senyores

DE
Ramón Peraferrer

Permanent Eugéne

▲
SILLONS AMERICANS. - SECATGE SILENCIOS. - LO-
CIONS DEL PAIS I ESTRANGERES. - TINTURES INS-
TANTANEEES I PROGRESSIVES. - TOT EL QUE AFECTA
AL RAM DE PERRUQUERIA.

▼
Carrer Major, núm 2 BANYOLES

DE TOTS COLORES

Una de les coses que més ha sorprès a tothom, ha estat que «El Banyolí» no dediqués ni un trist comentari al discurs que Cambó pronuncià a Terramar. Sembla que les paraules del messiès regionalista, sempre haurien d'honorar les pàgines d'un periòdic que, vol representar el pensament regionalista a Banyoles, i no obstant, no hem pogut llegir ni una línia dedicada al parlament de Cambó.

Be han prou sofert pobrets! Be se n'han adonat prou, del ridicol espantós que feien els dirigents regionalistes que intervenen a la redacció del susdit periòdic, però, la paraula providencial del leader, ha hagut d'ésser sacrificada, en vistes a les eleccions municipals. Els carlins treuen foc pels queixals contra en Cambó per tot el que va dir a Terramar, i per no mortificar, ha estat precis un nou ajupiment. Aquests regionalistes es van ajupint tant, tant, que aviat no els veurem enlloc.

No negareu pas, que hi han papers al món, que per representar-los es necessita ésser d'una condició especial, així com si diguessim..... regionalista.

El redactor de «Notes polítiques» a «El Banyolí», ens està demostrant que no es més que un infant mal intencionat, però, infant al cap i a la fi.

Diu que en Lerroix no va oferir cap cartera a Acció Catalana, però, que en canvi la va oferir a la Lliga. És clar, home de Deu! Entre els partits com entre els homes, n'hi han que tenen dignitat i altres que no en tenen, i en Lerroix, que coneix molt bé els partits, no es va atrevir ni a proposar-ho a Acció Catalana, però, en canvi ho va fer a la Lliga. Aquesta distinció, venint l'ofertament de qui venia, honora el partit deixat de banda i deshonora molt el partit objecte de les seves atencions.

En quant a l'Esquerra, tenia el deure pensant amb Catalunya, de aportar-hi un Ministre. No estan fets els traspassos de serveis, sempre es molt millor tenir un representant al Govern Central, que no tenir-li. Estem segurs que si l'Esquerra no hagues

Xampany desde 2 ptes. botella

TOMAS TEIXIDOR Plaça de la República, 14

acceptat, els regionalistes haurien estat els primers en llançar-li a la cara la seva falta de patriotisme català per escrupols de partit.

Ja veieu si estem lluny de censurar-ho, que àdhuc ho trobém ben fet. Altre cosa seria, si l'Esquerra no tingués el Govern de Catalunya.

El que fa fàstic, veritable fàstic, es que «El Banyolí» ens vulgui presentar el senyor Ventosa i Calvell com un model de Catalanisme. Justament aquest senyor Ventosa, que ara te l'encàrrec de procurar l'acostament entre la Lliga Catalana i regionalista i les forces capitanejades pels Royo Vilanova i Gil Robles, els enemics més encarnissats de Catalunya.

Aquest senyor Gil Robles, que combatia aquesta mateixa setmana als socialistes, perquè deia que eren els culpables de l'aprobació de l'Estatut. Per altra banda, llegiu «La Veu de Catalunya», i hi trobareu les més servils raspallades per tots aquets polítics de dreta que ja tenen la gosadia d'afirmar que ells no estan per Estatuts d'Autonomia; i en Cambó, dient a Terramar, que si algú preten atacar les nostres llibertats, cal l'unió de tots els catalans i de tots els partits, per fer-hi front.

Aquest joc brut, aquest jugar continuament amb dues cartes que es la historia de sempre de la Lliga, aixó si que fa fàstic de debó.

Casa BRUFAU

CAMISES, PIJAMES A MIDA

Esmerat tall. :: :: Preus reduïts
Plaça Turers BANYOLES

Creació de Josep S. Melció

Perruqueria per a Senyores

DE

Josep S. Melció

Permanent. - Ondulats. - Tintures. - Massatges.

Manicura. - Celles - Pintures, Postissus, etz.

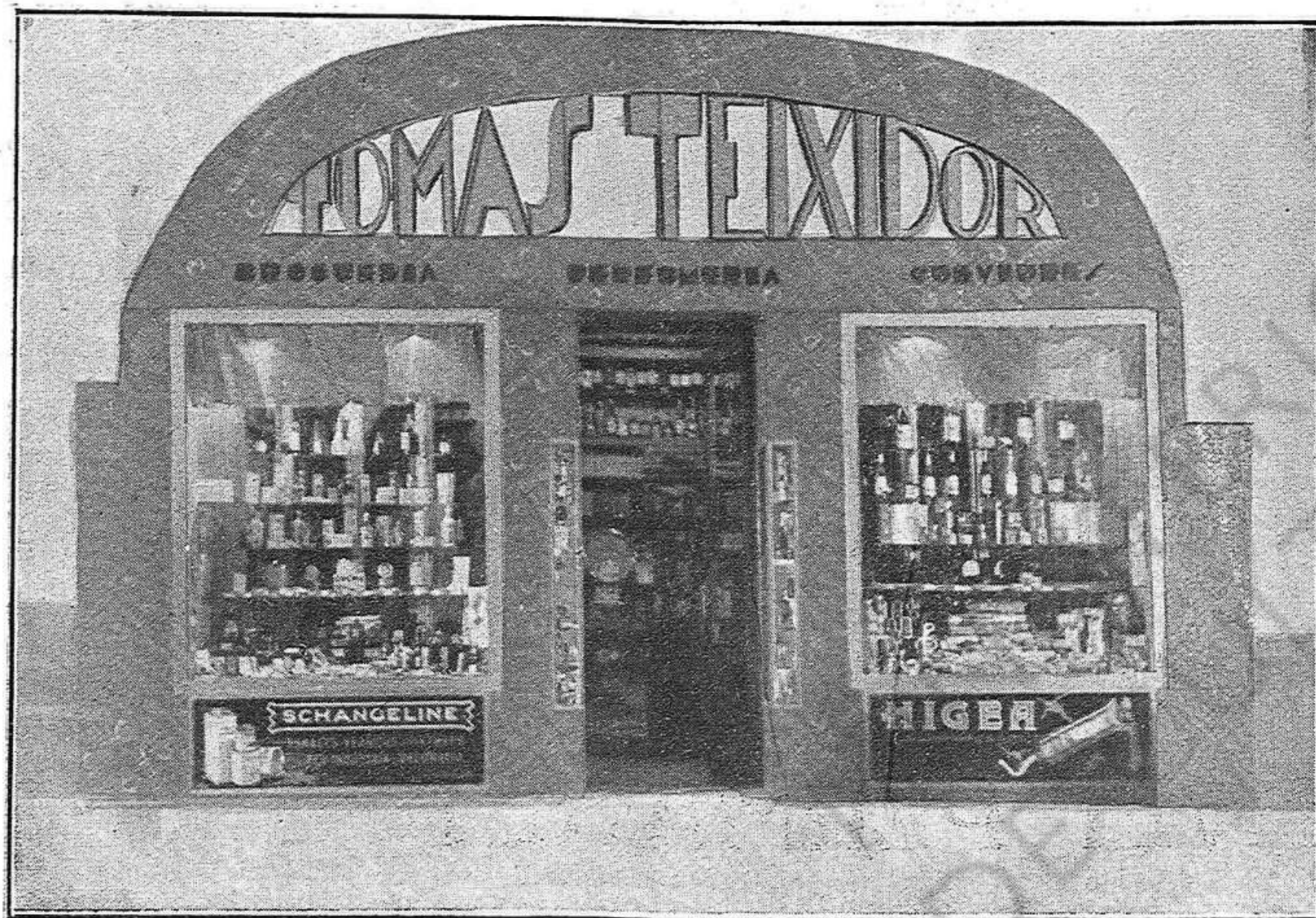
Saló de Bellesa

Mercadal, 14

BANYOLES

NOTA: Per a major comoditat de les clientes serveixint-se demanar hora.

TOMAS TEIXIDOR

Drogues
Perfums
Queviures

▲
Gran assortiment amb
entremesos, vins, licors,
xampany i dolços.

▼
Plaça República, 14
BANYOLES

HOTEL EUROPA

DIRECTOR - PROPIETARI: PLACID OLLE

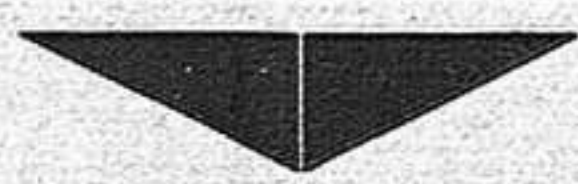
Aigua corrent calenta i freda. - Calefacció
en totes les cambres.

Pensió completa 9 pessetes.

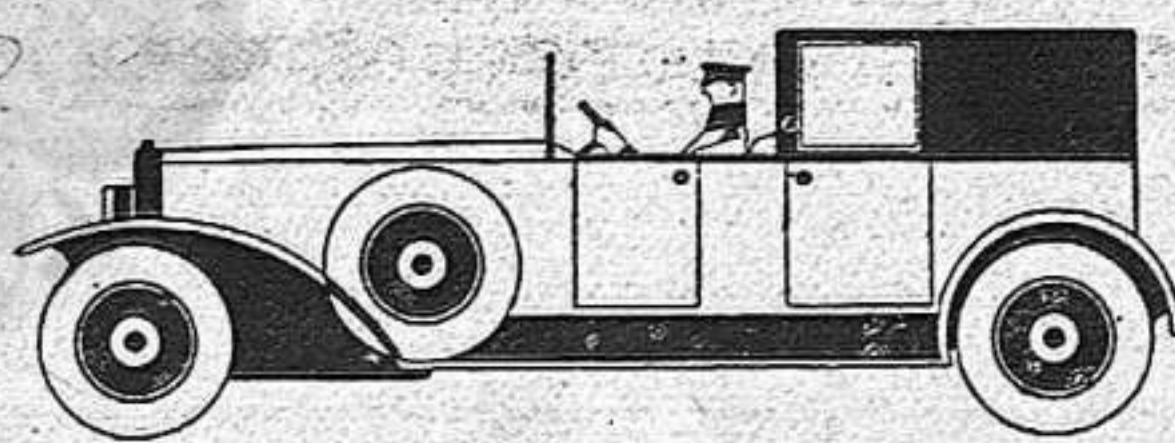
No vos equivoqueu es la primera entrant per
la Rambla.

Boqueria 12, - Telèfon 19882
BARCELONA

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMOBILS
Gasolina, Petroli, Grasses, etz.
SERVEI PERMANET

Saló de Sant Joan, 2 i 4. - Telèfon 50.569
BARCELONA

Casa PUIIG

(a) DAMAS
Carrer Gran,
Núm. 14

Gran assortiment d'articles de temporada de

Llanerie i Sederia

Mantes de llana. - Edredons. - Càtifes. - Sueters. - Pullo-wers. -
Paraigues. - Camiseria i Corbateria.

Secció especial de confecció.

Aquesta casa es ont trobarà Vd. el millor assortiment i els
preus mes convenients.

HOTEL MODERN

DE

JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central. - Servei a la Carta. - Esspaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

"DILMER"

El modern neteja Metalls

Sense Líquids

Sense Pastes

Sense Polvos

COTÓ «DILMER»

Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada

Villarroell, 195

Telèfon 74100

BARCELONA

A BANYOLES:

TOMAS TEIXIDOR

Plaça de la República, 14